

OMTRENT HET BOUWKUNDIG ERFGOED VAN OOSTENDE (deel 6)

In deze woning van de familie Decoutere Marc gelegen aan de Patunialaan 49 ontdekken we zeer duidelijk de stijl van de architect Marcel Molleman. Deze ook qua interieur zeer mooie woning werd gebouwd in 1973. Molleman noemt het één van zijn mooiste realisaties. (Foto cw)

Een stad wordt herbouwd en steeds weer herbouwd. Van loutere noodzaak om een dak boven het hoofd te hebben als beschutting tegen weer en wind evolueerde het bouwen van een woning uit tot een hoog vakmanschap. Architectuur kan dan ook niemand onverschillig laten, want het bepaald immers in zeer grote mate het leefmilieu in een stad.

Van vissersplaatsje en vrijhandelshaven, dat halfweg de 19de eeuw een mondaine badplaats werd, met toeristisch zeer belangrijke functies ontwikkelde Oostende zich verder tot een volwaardige woonstad aan de oevers van de Noordzee.

Echt historisch zeer waardevol of imposante architectuur treffen we er weinig of niet aan. Wel mooie voorbeelden van bouwkundig erfgoed. Vandaar dit zesde deel 'Omtrent het bouwkundig erfgoed van Oostende'. Dit keer kozen we voor het werk van een zeer bekend onvoldoende gewaardeerd - hedendaags Oostends architect.

Inderdaad, voor de jaren zestig en zeventig en gedeeltelijk ook nog de jaren tachtig was het werk van architect Marcel Molleman toonaangevend voor Oosten-

de. Tal van villa's, rijwoningen en appartementen zijn realisaties van architect Molleman.

Architect Marcel Molleman

Architect Marc Dubois zegt over Marcel Molleman het volgende; «Molleman is volgens mij ongetwijfeld de interessantste architect in Oostende in de jaren zestig en zeventig. Spijtig dat hij geen enkele grotere opdracht kreeg in deze stad».

Zelf was architect Marc Dubois stage-doend architect op het studie bureau van M. Molleman.

Het is inderdaad opvallend dat Marcel Molleman, gezien zijn grote kwaliteiten nooit in aanmerking kwam voor een groter project in Oostende. Ingewijden schrijven dit toe aan het feit dat Marcel Molleman zich nimmer met politiek wilde inlaten.

Hij bleef integer en kreeg dus geen officiële opdrachten.

Een ander stageleerling van Marcel Molleman was de architect Hubert Labyt die thans zijn architectenbureau heeft aan de Prinsenlaan in Oostende.

Volgens architect Hubert Labyt was Marcel Molleman vooral de man van de moderne en consequente architectuur. Molleman had een enorme zin voor compositie en tevens voor details. Hij kon een raam, een voordeur bijzonder boeiend maken. Hij was een esteeet en verafschuwde dan ook de zuiver commerciële aanpak die veelal ten koste ging van de creativiteit en zo typerend was voor de architectuur van de flats die in die tijd bij de vleet gebouwd werden in Oostende en langs onze hele Belgische kust.

Een groot architect

Marcel Molleman werd geboren te Oostende (Mariakerke) in het jaar 1924. Na zijn humaniora ging hij architectuur studeren aan het Hoger Sint Lucasinstituut (St. Luc) te Luik.

Met grootste onderscheiding studeerde hij af in het jaar 1949.

Vanaf 1950 vestigde architect Marcel Molleman zich in Oostende.

Uit die periode resteren nog diverse van zijn eerste realisaties.

Een mooi voorbeeld treffen we aan op het Bauwensplein te Oostende.

Vanaf 1955 tot in 1960 zou Marcel Molleman echter in het toenmalige Belgisch Congo vertoeven alwaar hij als architect werkzaam zou blijven tot in 1960. Ook in Belgisch Congo realiseerde Marcel Molleman tal van woningen, openbare gebouwen enz...

Vanaf 1961 vestigde Marcel Molleman zijn studie bureau opnieuw in Oostende om in de stad en omgeving talloze villa's, rijwoningen, appartementsgebouwen te ontwerpen.

Minstens 150 villa's en rijwoningen in Oostende en omgeving zijn van de hand van architect Marcel Molleman.

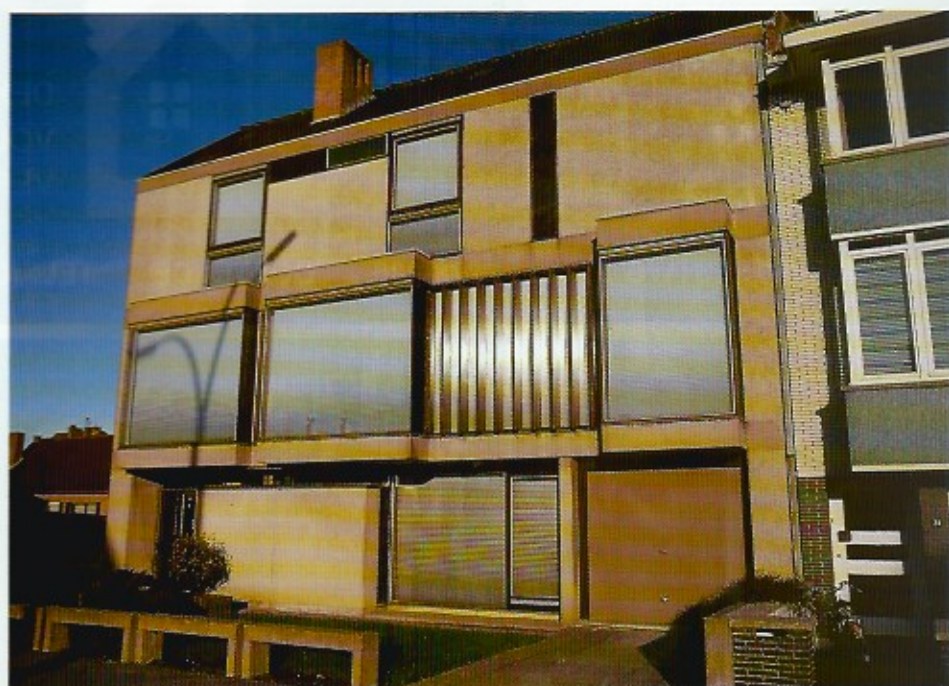
In 1988 ging architect Marcel Molleman met pensioen en hij trok zich meteen ook terug in het prachtige natuurgebied van de Hoge Venen waar hij zich een eigen ontworpen woning had laten bouwen.

Of Molleman Oostende nu echt de rug heeft toegekeerd valt niet zo makkelijk te stellen. Sommige beweren dat hij ietwat verbitterd uit Oostende is weggetrokken. Het feit dat zijn werk door jongere architecten vaak klakkeloos gecopieerd werd deed hem zeker pijn.

Over zijn werk

Zijn eigen werk deelt architect Marcel Molleman in, in vier periodes. Aanvan-

In de Heidebloemstraat 39 treffen we deze mooie woning aan gebouwd door Marcel Molleman. Gebouwd in 1973.

Deze woning gebouwd naar een ontwerp van architect Marcel Molleman treffen we aan in de Acacialaan. De architectuur van vlakken in baksteen en glas valt hier sterk op. Deze woning werd gebouwd in 1970.

kelijk was er het zoeken, dat was in het begin van de jaren vijftig. Corbusiaanse zoektochten in baksteen noemt hij dat zelf. Geleidelijk ontwikkelde zich duidelijk de architectuur van de vlakken geïnspireerd op de school van Piet Mondriaan. Dat werken met vlakken in glas en baksteen zou typerend blijven voor het werk van Marcel Molleman. Zelf zegt Marcel Molleman: «Eigenlijk ben ik een oude kubist die altijd vlakken gebruikt.

Vlakken en nog eens vlakken. Vlakken

in glas en vlakken in baksteen. Ik werkte graag met baksteen.» Van de diverse perioden van Marcel Molleman - 1 het zoeken, 2 het modernisme, 3 het romantisme en 4 het postmodernisme zijn er overal in Oostende nog mooie voorbeelden terug te vinden. Het werk van deze architect behoort zeer zeker thuis bij het bouwkundig erfgoed van deze stad. Hij was en blijft een markant figuur, zeker voor de jaren zestig en zeventig, in Oostende.

Ook bij de bouw van diverse appartementsgebouwen in Oostende gedurende de jaren zestig en zeventig was architect Marcel Molleman nauw betrokken. Hij opteerde daarbij steeds voor een esthetisch aanpak. Mooi voorbeeld van een geslaagd flatgebouw van architect Molleman treffen we ondermeer aan op de hoek van het Marie Joséplein en de Madridstraat.

Op de vraag wat hem het werken in Oostende het meest bemoeilijkt wijst Marcel Molleman op de enorme grondspeculatie met als gevolg een enorme versnippering in kleine perceeltjes. Ook het wegtrekken van een beter begoede klasse uit Oostende (vooral in de zestiger jaren) voelde Molleman als negatief aan. Totaal noodlottig voor de stad noemt hij de inplanting van de luchthaven met landingspistes tot vlak tegen de woonwijken. De beleidsvoerders van Oostende zijn nimmer erg vooruitziende geweest.

Maar een prater of filosoof ben ik niet aldus nog architect Marcel Molleman. 'Ik was een vakman'.